

САМОВУТНЯ УКРАЇНА

РІДНА УКРАЇНЬСЬКА НАЦІОНАЛЬНА ВІРА
• ОБ'ЄДНАННЯ СИНІВ І ДОЧОК УКРАЇНИ •

SOCIETY OF THE UKRAINIAN NATIVE FAITH (RUNVIRA), INC.
UKRAINIAN EDUCATIONAL RELIGION SOCIETY, INC.
UNITED STATES OF AMERICA — CANADA

СЛАВА ДАЖБОГОВІ!

Дажбог -Свята Правда. Ми
віруємо в Єдиного і Всюди
сущого Господа Дажбога.
"Встала Правда в жилах
Дажбожою Внука", (Слово
про Похід Ігоря). Дажбожий
Внук-Народ Український.

№147 БЕРЕЗЕНЬ
10.979 рік Дажбожий.
Місячник. Рік видання 14-ий.

1223 РІК. 31 ТРАВНЯ, П'ЯТНИЦЯ.

У слідуючому Числі:похід Татаро-Монгольської орди на північні колонії України-Русі, на Суздаль,Москву,Рязань.Батий,забравши колонії, пішов на "сабат". Київ узятий: міх Батисем і Мануїлом (патріархом Візантії) умова:ослаблювати Київ і підсилювати Суздаль-Москву.Чому?Коли? Як?Хто?Де? Православля грецької церкви очолене в Україні-Русі греками-митрополитами пішло на службу Орді:стало знаряддям гноблення Українського Народу. Є докази? Є незаперечні документи історії! Святкуванням хрещення(1000!) не можна буде приховати святої правди. "Йде Апостол правди і науки!",(Тарас Шевченко).

(Продовження. Початок
у Числах 131 - 145.

Незалежне українське
розуміння історії Ук-
раїни-Русі).

74. КИТАЙСЬКІ ПИСЬМЕН-
НИКИ, які особисто бачили тата-
рів хана Темуджіна, описують їх
так: "Лиця у них широкі, плоскі,
чотирикутні. Очі в них без верх-
ніх вій; рідкі вуса й бороди. У них
зовнішність відразлива. Вони ро-
дяться і виростають на конях. Во-
ни самі (без учителів) вчать
стріляти. Їхнє життя проходить на
полюванні.

"Вони (татари) не люблять ми-
ти руки перед їдою. Під час обіду
сильніший татарин (керуючись
правом сильного) хапає собі най-
кращий кусень м'яса: У них сила
поважається понад все. Коли

товщ хапається до пальців, вони
руки обтирають об шкіряний
одяг, який від бруду блискучий.
Коли гість так нап'ється, що вже
не володіє собою, здобуває повагу
— напився — значить щира люди-
на, їй можна вірити.

"Вони неписьменні. У них є
стародавні традиції: коли тато
умирає, то син одружується з та-
товими молодшими жінками. Їх-
ні діти вважаються дітьми всіх чо-
ловіків. Хліба у них немає; м'ясо
— їхня головна їжа".

75. КОЛИ МІЖ СУСІДНІМИ
КОЧОВИМИ ТАТАРСЬКИМИ
ПЛЕМЕНАМИ ПОШИРИЛАСЯ
ВІСТКА, що хан Темуджін має
30-ть тисяч воїнів, і тих, хто йому
не кориться, живцем варить у кот-
лах, сталося "чудо": під час на-

ближення хана Темуджіна до то-
го чи іншого плем'я, плем'я без
бою йому підкоряється, приєдну-
ється до Темуджінової орди.

Хан татарського племені Ке-
раїтів, побачивши наближення ха-
на Темуджіна, підняв меч. У па-
лаці хана Темуджіна висить череп
обкутий сріблом — це череп хана
Кераїтського. Татари знають, що
цей череп є "втіленням гніву Те-
муджінового". Шукаючи нових
пасовищ і рік, хан Темуджін при-
вів свою орду на береги ріки Амур
і її приток. Орда живе у барвистих
шкіряних наметах; вона подібна
на військовий табір.

У 1195 році з Заходу (із захід-
них сибірських лісів) прибув руся-
вий подорожній до наметів орди
Темуджінової. Він познайомився

з Темуджіновими воєначальниками. Побачивши, що вони беззастережно слухають хана Темуджіна і, як Бога обожують його, сказав: "Бог передає народи і землі ханові Темуджінові. Курултай! звіть хана Темуджіна Царем! Сила, честь, перемога ваш. у вашій покорі ханові Темуджінові".

Хан Темуджін на березі ріки Онона сам себе проголосив Чингіс Ханом (Великим Ханом). Курултай-воєначальники натхнули татар вірою, що "Чингіс Хан Темуджін — Втілення Неба і Землі". Могутня віра — могутня сила.

Яке мав ім'я подорожній, і хто він був — в історії орди Темуджінової не зазначено. Був він потомком волхва, який після хрещення України (Русі), рятуючи життя, утік у Сибір? Був він оріянином-індусом (буддистським проповідником) прибулим з таємного Тибету? Ніхто не знає. Та на основі тих настанов, які він дав Темуджіновим воєначальникам, бачимо, що він володів мудрістю творення військової сили. Він дав ханові Темуджінові золотий тризубець, сказавши: "З цим переможеш!" (Знаємо, що буддистські проповідники і тибетські паломники ходять з тризубцями).

Чингіс Хан Темуджін могутній тому, що його курултай-воєначальники його обожуючи, самі стали могутніми і казково багатими.

76. ПЛЕМ'Я УЙГУРІВ, НЕ ПІДНЯВШИ ЗБРОЇ, ВИЗНАЛО ВЛАДУ ЧИНГІС ХАНА, і склало свої золоті скарби до ніг Чингіс Ханові курултаям. Чингіс Хан у 1210, ввійшов у Китай — узяв 80 градів. Бачачи, що китайці мало мають, харчів, він наказав старих китайців умертвити, як "непродуктивну людську силу".

Китайський цар Ніючей дав Чингіс Ханові дар — "500 найчарівніших у світі китайських конусь, 3000 коней, юнаків-рабів, золото, шовкові тканини". Володар Тибету, бачачи, що військо Чин-

гіс Хана — "високоорганізована машина" (є наказ і смерть, або — виконання наказу), беззастережно визнав владу Чингіс Хана.

Три дні горить Пекін. Покоривши простори Китаю, народ старої і високої культури і цивілізації, Чингіс Хан веде Татарську орду на Захід. Татари (діти, дорослі й старі) живуть самодисциплінованим військовим життям, яке відповідає природі їхнього кошового мисливського побуту.

77. 1219 РІК. ЧИНГІС ХАН ЗАВОЮВАВ БУХАРУ. Бухара (місто теперішнього Узбекистану) стоїть на головній вузловій дорозі. З Бухари можна їхати до Китаю, Індії, Багдаду, Києва. Цар Бухарії тікав у напрямку Північного Ірану. Чингіс Хан дав наказ двом полководцям, щоб вони догнали і утікаючого царя. Вони догнати не могли: цар Бухарії притаївся на одному з островів Каспійського моря.

Маючи від Чингіс Хана дозвіл, два полководці повертаються з Табарістану через Кавказ. По дорозі вони граблять племена Ясів, Осетинів, Абхазців, Черкесів. На Північному Передкавказзі вони ограбили Озловців. Вони (Чингіс Ханові) полководці на Волзі довідалися, що золотий тризуб, який стоїть біля священного вогнища у Каракүрүмү, колись був священним знаменом русої України (Русі). Каракүрүм — столиця Чингіс Хана Темуджіна стоїть біля ріки Орхан, на південь від Байкальського озера.

78. 1223 РІК. ЧИНГІС ХАН ТЕМУДЖІН МАЄ 68 РОКІВ. Його орда йдучи на Захід, стрінула біля берегів Сурожського (Азовського) моря половців. Татари сказали половцям: "Ми ж брати, йдімо спільно".

Половецький хан Кончак побачив, що прибулі "браття по крові" розпоряджаються половецькими кінями, скарбами, людьми, як своєю власністю. І він тікає від "братів по крові" на землі України (Русі). Татари доганяють його,

і на березі моря розпорюють йому живіт, щоб він умираючи, бачив своє нутро.

Новий половецький хан Котян дає князям України (Русі) дари — коні, буйволи, невільників, золото. І каже: "Вони нас б'ють сьогодні, а завтра битимуть вас".

У Києві тривога: прибулий з Константинополя грек-митрополит Кирило у святій Софії налякав киян, речучи, що "таємничий народ (татари) був тисячу років перед Христом покорений Гедеоном, і жив він у пустинях Північного Сходу. І тепер йому призначено перед кінцем світу йти з Азії до Європи, і покорити всі країни! Дбайте раби Божія за спасіння душі, церкві дари несіте, со страхом і трепетом покоряйтеся. Написано: "Від мене йдіть прокляті в вогонь вічний, а праведні підуть в життя вічне!"

79. ХАН КОТЯН — ТЕСТЬ КНЯЗЯ МСТИСЛАВА МСТИСЛАВИЧА ГАЛИЦЬКОГО (УДАЛОГО) має успіх. У Києві відбувається з'їзд "старійшини в землі Русі". Приїхали найвпливовіші князі України (Русі). Цар України (Русі) — київський князь Мстислав Романович очолює з'їзд. Біля нього сидять — князь Мстислав Галицький, князь Мстислав Чернігівський, князь Данило Волинський. Князь Суздальський прислав гінця, що він вітає з'їзд, і обіцяє прислати своє військо для спільного походу проти татар.

Війська України (Русі) зібралися біля острова Хортиця. І сюди прибули татарські послы, і сказали: "Ми, татари, прийшли воювати не з вами, а з вашими рабами-половцями, неслухняними конюхами". Татарські послы на Хортиці були вбиті.

80. 1223 РІК. 31 ТРАВНЯ, П'ЯТНИЦЯ. Біля річки Калка (тепер вона зветься Калець, біля Маріуполя тече в Азовське море) почався бій з татарами. І повторилася стара помилка: почали під час бою сперечатися три Мстислави

(князь Мстислав Київський, князь Мстислав Галицький і князь Мстислав Чернігівський). У них праця розуму сварлива, невпорядкована, відсутня контролі праці чуттів. Вони бій програють. У них немає рідного авторитету. У них духовність чужа — Бог Ісус — юдеєць. Духовний лідер (митрополит) — грек. Військове божество — архистратиг Михаїл — греко-юдеєць. Гляньте, на їхніх шоломах грецькими майстрами намальований у грецькій одежі — в короткій спідничці архистратиг Михаїл. Гляньте на татар — у татар є віра, що Бог передав Чингіс Ханові Темуджінові землі і народ. Татари вірять, що вони беруть те, що їм дане Богом; їхня незалежна віра керує їхніми мислями і чуттями; дає їм силу бути незалежними людьми.

81. ПОЛОВЦІ, ПОБАЧИВШИ, ЩО ТАТАРИ ЛЕТАЮТЬ НЕСТИМНИМ БУРЕВІЄМ, ПОЧАЛИ ТІКАТИ. Тікаючи, вони переляканою юрбою ввірвалися у ряди військ князя Мстислава Галицького — появився страх чи, як пише М. Грушевський, “загальний безпорядок і замішання”. Чому? Тому, що в Україні (Русі) немає авторитету — кожний князь окремо дає команду і жодного зверхника над собою не визнає. Князь Мстислав Галицький залишив поле бою, спішить додому.

Цар України (Русі) Мстислав Романович, побачивши, що ніхто його наказів не виконує, почав своє Київське військо укріплювати на березі Калки. Він за старим предківським (скитським) звичаєм створив з возів “оборонний вал” — кілька рядів возів творили дугастий ланцюг.

Князь Мстислав Галицький перепливши Дніпро, наказав ладі (човни) порубати, щоб стримати переправу татар через ріку. Він тікає у Галичину. Князь Володимир Рюрикович Смоленський, покинувши поле бою, тікає до Києва.

Цар Мстислав Романович сто-

їть на кам'янистому березі річки Калки. Він бачить, що татари кільцем оточують його військо. Він три дні сам веде бій з татарськими втожниками.

82. ТАТАРИ, БАЧАЧИ, ЩО ПОЛІ ГУСТО ПОКРИТЕ ТАТАРСЬКИМИ ТІЛАМИ, і немає вигляду на перемогу, послали до царя Мстислава Романовича посла-воеводу Плоскиню. (У степах бродили бродники — наші степові пірати віри Христової, жили вони з грабунків). Їхній воевода Плоскиня вважав себе істинним православним грецької церкви — торгував з греками рабами і краденим скотом. Він під час бою перейшов на сторону татар. У літописі написано, що “окоянный воевода Плоскина цѣловавъ крестъ чьстный къ Мстиславу и ко обѣма князема, яко ихъ не избити и сълга”. Тобто, цілував хрест, присягаючи на вірність, і зрадив.

Цар Мстислав, бачучи, що перед ним стоїть (з хрестом на грудях) православний воевода Плоскиня, повірив йому й почав з татарами переговори. Під час переговорів з татарами православний воевода Плоскиня зв'язав православного царя Мстислава Романовича і його двох зятів (князя Андрія і князя Александра): ці грецькі імена свідчать, що князі вже відійшли від рідних шляхетних імен; грецька церква огречуючи їх, навчила їх зневажливо ставитися навіть до рідного ім'я.

Чингіс Ханові воєначальники наказали покласти дошки на зв'язаного царя України (Русі) і на його зятів — князів Андрія і Александра. У літописах зазначено, що на дошках сиділи татари, пили кумис, веселилися, а з-під дошок текла кров і чувся тріск ребер і передсмертний стогін.

83. НА ПОЛІ БРАНІ (НА БЕРЕЗІ РІЧКИ КАЛКА) ПОЛЯГЛО 10.000 САМИХ ТІЛЬКИ КИЇВСЬКИХ ВОЇНІВ. Лежать посічені князь Мстислав Чернігівський і його сімнадцятилітній синок Василько, князь Святослав Канів-

ський, князь Із'яслав Ігорович князь Святослав Шумський, князь Юрій Нісвіжський, князь Ярослав Новгородський. Лежать на полі бою посічені 70 атіманів-воеводів; 70 тисяч воїнів лежать на полі бою. Сімнадцятилітній князь Данило Романович лежить — мертвими очима дивиться на небо. Князь Василько Гаврилович лежить проколений списом.

(Читачу, забудь на хвилину про все на світі, і в думці поклонися їм. Глянь, як вони пообнімалися — вмираючи, прощалися; згадували дітей своїх (синочків і донечок). І тебе, потомка, згадували, і ти згадай їх. Вони тобі святіші від чужих релігій й ідеологій, перед якими ти, окрадений і одурений, поклони б'єш, славиш то візантійського Саваота, то москвинського Леніна, то римського Папу. Окрадений і одурений, забудь на хвилину про все на світі, спитай себе — хто я, звідки я, чий я, де я? Даючи відповіді на ці питання, перестань бути залежним від чужих святощів (від святощів греко-юдейо-латино-москвинських). Будь людиною — достойна людина там, де незалежне мислення, незалежне понування, незалежна віра, незалежне осмислення суті свого “я” і незалежне його проявлення. Ставши людиною (достойною людиною), звеличиш людство, звеличиш себе і рід свій.

І на березі Калки був убитий татарський хан Тосхус, старший син Чингіс Хана Темуджіна. Татарські історики пишуть, що на Калці було вбито 100 тисяч татар.

84. ЧОМУ НА КАЛЦІ ТАТАРИ-МОНГОЛИ ПЕРЕМОГЛИ УКРАЇНЦІВ-РУСИЧІВ? Українці (руси-чі) розумніші, як татари-монголи, і озброєні краще, і одягнені елегантніше, і ростом вищі й силою міцніші.

Татари-монголи перемогли тому, що вони поводитися, як бджоли, як зграя журавлина, як стадо оленяче. Бджоли, журавлі, олені мають одного провідника, якого їм дала мати-природа, і якому во-

ни неспроможно (за законами інстинкту самозбереження) служать, без упереджень. Татари кажуть — керманичу: керуй нами, давай накази нам, карай нас жорстоко і ласкай нас ніжно, ти мозок наш, а ми — ноги і руки твої; ти серце наше, а ми кров твоя і жили твої.

Чингіс Хан Темуджін — малоцивілізований деспот. Олександр Македонський (учень філософа Аристотеля) — цивілізований деспот? Він, вторгнувшись у Індію, убивав брагманів (святеннослужителів) за те, що вони кликали індусів боронити незалежність Індії. Він підписав з індусами угоду, що коли вони складуть зброю, то коли вони складуть зброю, то вони можуть іти додому. І вони склали зброю, і “Олександр не дотримався своєї обіцянки, і напав на них, і порубав всіх до останньої людини”, “Олександр вважав себе потомком бога Геракла”, “жрець назвав Олександра сином Зевса, і предвістив, що він стане владикою світу”. “Олександр не дивувався, коли його називали богом”, “легенда, що Олександр має божественне походження, допомагала йому зміцнювати владу над покореними народами Азії”, (Аристотель, “Олександр”). Узавши Тиру, Олександр на хрестах розп’яв дві тисячі полонених. Високоцивілізовані деспоти відрізняються від деспотів малоцивілізованих не кількістю убитих, а знаряддями, при допомозі яких убивства здійснювалися.

Олександр і Юлій Цезар (він у Римі вважався “сином Божим”), і імператор Константин (святий), і монарх Петро Перший (Москвинський), і красний імператор Йосиф Сталін, і фюрер Адольф Гітлер, не були лагіднішими за Чингіс Хана Темуджіна.

85. ЦАРЮ УКРАЇНИ (РУСІ), ЛЮБИЙ МСТИСЛАВЕ РОМАНОВИЧУ, любі князі України (Русі), рідні тати наші, де ваші могили? Де лежать ваші кості? Де лежать ваші порубані серця?

“Головною причиною поразки

була взаємна велика заздрість між двома Мстиславами, які влаштували цей похід”, (Е. Голубинський, “Історія Руської церкви”, 1900 рік, том 2, стор. 4). “Якби князі Русі в згоді були і спільно бились, то татари не перемогли б їх”, (В. Н. Татищев, “Історія Російська”, том 3, стор. 218). “У рішучий момент між старшими князями — трьома Мстиславами стала незгода”, “Через се Мстислав Галицький не упередив своїх іменників про прихід монголів, і розпочав з ними битву сам на власну руку...”, “Тікаючи, половці впали в табір інших князів, що не брали участі в битві, і нічого не знали про неї, й наробили тут загального непорядку й замішання. Настала загальна паніка, всі кинулися тікати, в тім і Мстислав Галицький з своїми полками. Монголи кинулися за ними гонити”, (М. Грушевський, “І. У. Р.”, 1954 рік, том 2, стор. 241).

86. УЧІМОСЯ НА ПЕРЕМОГАХ І ПОРАЗКАХ БАТЬКІВ НАШИХ. Їхні розумні судження впроваджуємо в наше життя щоденне. А їхні помилки (помилки здійснені царем Володимиром у 988 році, помилки здійснені князем Ігорем Святославичем в 1185 році, помилки здійснені князями нашими у 1223 році), по-синівському виправляймо — такий закон життя, такі основи еволюції.

Чингіс Хан Темуджін, почувши, що його син Тосхус посічений мечами України (Русі), дав наказ воєначальникам прибути до Бухари. І Татарська орда, хоч і здобула перемогу, пішла на Схід. Наказ Темуджіна на всіх діяв, як “наказ Неба і Землі”. У Бухарі Темуджін сказав своїм воєначальникам: “Покорені не є приятелями Покорителів. Щоб покорителі могли безпечно панувати, вони повинні навідувати жах на Покорених. Смерть Покорених приносить безпеку для Покорителів”.

87. ВОЄНАЧАЛЬНИКИ ВІРИЛИ, ЩО ЧИНГІС ХАН ТЕМУД-

ЖІН їхнє особисте щастя, його наказ — їхній особистий шлях щастя, слави, влади і багатства. Звичайні воїни, славлячи Темуджіна, беззастережно виконували накази курултайв (командирів), і берегли їх життя.

Наприклад, воєначальник Гам’ябек був розгромлений військом князя Мстислава Мстиславича. І — тікає Гам’ябек. Татари тілами своїми прикрили Гам’ябека від стріл ворожих: вирили яму, в ямі живого заховали його. І мертвими тілами татарськими прикрили, і тут же й самі від ворожих стріл падали. Гам’ябек жде ночі, щоб вилізти з ями і втекти.

Ще димлять гради і селища на берегах Дніпра. “З риданням і стогнанням повертаються з лісів селяни з родинами”. Єреї по церквах речать, що Ісус Христос вислухав молитви єрейські і відігнав татар, зникли ті, “Кого Богъ во гнѣвъ Своємъ насылавъ на землю Рускую. Откуда приходили сии ужасные иноплеменики? Куда ушли? Извѣстно одному Небу и людямъ искуснымъ въ книжномъ ученіи”, (“Новгородська літопис”).

88. 1-ГО ЛИСТОПАДА (П’ЯТЬ МІСЯЦІВ ПІСЛЯ БОЮ НА КАЛЦІ) прибув до Києва з Константинополя грек-митрополит Кирило 2-й. Константинопольський патріарх Герман 2-й стурбований, що римський папа Григорій 9-й отримав нові прибутки — вогнем і мечем на віру Христову навернений народ Фінляндський.

(Так, як москвини, навертаючи той чи інший народ на віру Ульянова (Леніна), закабальють його москвинськими законами і порядками, так і Рим-Візантія, навертаючи той чи інший народ на віру Христову, закабальовали його римо-візантійськими догмами і порядками. Так є — хочеш покорити той чи інший народ, наверни його на ту віру, що ти маєш, і він стане твоїм рабом. Знали цю істину христоносці, магаметанські

вершники, і знають цю істину політкомісари шовіністичної москвинської релігії Ульянов (Леніна). Покоривши народ, розслаблєю його душу казанням про царство небесне, або — про всеправедність большевицького комунізму).

Князь Ярослав Новгородський, виконуючи христоролюбний наказ грека-митрополита Кирила, веде своє військо у Фінляндію, щоб фінів від неправильної християнської віри ідвертати і на правильну християнську віру навертати. Не знайшовши у фінів ні срібла, ні золота, він їм наказав до річки прибути. І ереї православія церкви грецької почали переляканих фінів і корелів хрестити.

Волхви, які жили в лісах біля Новгороду, відважно рекли: "Князь Ярослав більше дбає про віру грецьку, ніж про люд землі рідної. Чужоземні люди ув'язнюють онуків Дажбожих, поневолених греком Саваотом. Горе прийде чорне — розум і душу онуків Дажбожих мучитимуть греци-ереї і татари-курултай!"

89. НОВГОРОДСЬКІ МОНАХИ ПРИВЕЛИ СПІЙМАНИХ ЧОТИРЬОХ ВОЛХВІВ. Волхви прийшли з Київщини до Новгороду, вість тривожну речучи.

"Туга і печаль у граді Кия, впадо злоте стремено царське, поганські татари взмутили ріки і озера, вої полегоша за землю Русі, погибашеть життя Дажбожа внука! Мужаймі ся самі! Лүце ж би потятү бити, неже полоненү бити! Поострімо серця свої мужеством! І духом ратним!"

Новгородські бояри, побачивши, що монахи "прив'язують спійманих волхвів до стовпів на архієпископському дворі", щоб їх живцем спалити, висловили обурення. І волхви були переведені з архієпископського двору на двір князя Ярослава Всеволодовича, і — живцем спалені. "Съжгоша вълхвы четьре, съжгоша ихъ на Ярославли Дворѣ" ("Ніконська літопис").

Волхви радять народові знак грецької церкви (трираменний хрест) віддати грекам і знамено Дажбоже (златий тризуб) звеличувати у рідних домах. Звеличуй рідне і рідне тебе звеличить. "У 1227 році в Новгороді явилися чотири волхви..., і їх всіх було спалено", (В. Н. Татищев, "Історія Російська", т. 3-й, Москва, стор. 221). Народ, щоб помститися за спалених волхвів, почав у Новгороді палити церкви. І літописець монах написав, що Христос розгнівався за такі справи на новгородців, і "в дні Іллі дощами затопив вулиці" і "ждав покаяння", і потім Христос послав мороз, який побив жита на полі, і новгородці гинули з голоду. Та не каляія — в 1231 році знову почали палити церкви і попівські дома.

Православна "священна екзигуція" не була лагідніша за католицьку, різниця тільки та, що католицька широко в світі відома, а православна — затаєна.

(У ті часи, коли в Україні (Русі) архиереї грецької церкви обліплювали смолою пов'язаних волхів, щоб їх палити на єпископському дворі, папа Григорій 9-й (1227-1241) на святішому соборі в Тулузі (в 1229 році) благословив Домініка ні Торквемада — катів "священної екзигуції").

90. ФІНЛЯНДЦІ, ОБ'ЄДНАВШИСЬ З ОДНОПЛЕМЕННИКАМИ КАРЕЛАМИ, почали мститися за сестер і братів бичованих під час хрещення. І їм на допомогу прибули племена Ем і Іжеря. І під час бою вони оточили на березі озера Ладоги залогу князя Ярослава Новгородського. І всіх новгородців і попів, що були з ними, посікли.

Новгородці (ті, що стояли на березі ріки Нева), почувши про посічених новгородців і попів, збунтувалися і дхтіли вбити воеводу Сидимиру — намісника княжого. Фінські племена (фіни, корелі, іжеряни, еми), боючись карелів, зникли у густих північних лісах.

1227 рік. Помер Чингіс Хан Темуджін. Умираючи він сказав своєму третьому синові: "Октай, сину, мир давай тільки тим народам, які ти покорив". Є оповіді, що Темуджін був убитий громом. І є оповіді, що він убив хана Тунгуського і взяв його жінку, яка вночі зарізала його. І, лякаючись кари, втопилася у ріці, і ця ріка зветься Хатун-гол, що значить "Ханшина", ріка жінки Ханової.

Хан Октай живе у столиці Каракурум. У Каракурумі палац Чингіс Хана оздоблений взорами привезеними з Китаю. Біля палацу стоїть великий срібний лев, з пащі якого ллється вода. Тіло Чингіс Хана Темуджіна лежить у золотій труні під тінню високого дерева. І тут же щоранку молиться хан Октай і його син Батий. Біля труни горить вічний вогонь, біля вогню стоїть золотий тризуб. Чи тризуб був татарами викопаний тоді, коли вони на узгір'ях північного Алтаю, розкопували скитські могили? (Скити, осідлавши коней, вирушали з Скитії (України-Русі) у далекі дороги. Вони робили вторгнення у китайські гради. І коли в бою гинув видатний їхній воїн, вони його на далеких чужинах хоронили, як володаря. Сьогодні у скитських приалтайських могилах знайдені золоті китайські вироби, а також вовняні, шовкові тканини, зброю і зброю).

Буддисти принесли (до Каракуруму) тризуб з Індії (тризуб святе знамено оріян Індії), тризуб принесли буддисти з міста Ласа (столиці Тибету)? Немає можності дати відповідь на ці питання.

91. 1229 РІК. ХАН ОКТАЙ (ОГОТАЙ, УГЕДЕЙ) У КАРАКУРУМІ біля домовини Чингіс Хана Темуджіна проголошений Чингіс Ханом. Татарська "орда ціла була одним воєнним табором, з гори до гори" і організована по-військовому, в десятичній організації, й піддана військовій карності"; "Іх імператор, каже Пяно-Карпіні, має дивну власть над усіма. Ніхто

не може перебувати в певній місцевості без його веління: він сам визначає місце перебування для вождів, вожлі визначають місце тисяцьким, тисяцькі — сотникам, сотники — десятникам. І взагалі який буде їм наказ, в який неб час, в кожнім місці, чи на чи вмерти, чи жити — вони виносять все без усякої вимівки", (М. Грушевський, "І. У.-Р.", том 3, 1954 р., стор. 163). Татари стилем свого високодисциплінованого військового життя нагадують древніх гіттів, скитів, асирійців, персів, спартів, латинів, германів. "Дисципліна — мати Перемоги". І так є — в історії не було ще такого випадку, щоб держава недисциплінованого суспільного життя, здібна була себе оборонити чи увінчати себе перемогами.

92. ГОРДІ МОРДВИНИ ОЧОЛЕНІ СВОЇМ КНЯЗЕМ ПУРГАСОМ безстрашно боронять свої рідні землі. Вони оточили (на Волзі-Оці) град Нижній Новгород, спалили Богородичний монастир і околиці града. Нижній Новгород — сучасний Горький.

Колоністи (українці-русичі) перелякані наступом Мордвинського народу, тікають додому.

(Мордвинський народ ненавидить слово "Русь"; він з огидою і огірченням, боючись большевицьких жандармів, співає "гимн СССР", що "союз республік... сплотила навіки велика Русь!". Мордвини не забули, що князь Всеволод, який сидів у граді Мурома (на березі Оки), боючись Мордвинських повстань, у 1232 році палив мирні мордвинські селища, і сік тих мордвинів, які з палаючих мешкань тікали у ліси. Мордвини і башкири, і зиряни, і чуваші — усі угро-фінські народи, і народи Кавказу знають, як вогнем і мечем їх "сплотила велика Русь".

93. 1230 РІК. 3-ТЄ ТРАВНЯ; П'ЯТНИЦЯ. У обідній час почала в Києві здригатися земля. Князь Володимир Рюрикович, атімані-

бояри і грек-митрополит Кирило 2-й (у Лаврі) відзначали "пам'ять святого монаха Феодосія". І цегла й глина почала падати їм на голови, і на стіл, що вгинався від ситої багатої їжі.

І піднялася велика буря. І вдарив такий грім, що чорноризники, як миші з нори, повибігали з Лаври, і з словами "іже еси", поприпадали до землі, і прощалися "з грішним світом". І літописець, що "въ монастыри Печерскомъ церковь св. Богородицы каменная в 4 части раступися". І в Переяславі церква св. Михайла "в 2 части раступися".

І 14 травня (у вівторок) почало "гаснути оснце", і, як пише літописець, "стало сонце місяцем". І появились на небі стовпи червоні, зелені, сині.

"Весною 1231 року Чернігівські князі з'їхалися "на соньм" до Києва, пирують з Володимиром з нагоди посвящення ростовського єпископа, а вже слідом Михайло (зимою 1232-3 р.) вибирається на Володимира" і "Михайло з Ізяславом обжили Київ", (М. Грушевський, "І. У.-Р.", том 2, Нью-Йорк, 1954 р., сторінки 245-247).

94. НЕ ВОЇНІВ (СИНІВ УКРАЇНИ-РУСІ) СЛАВЛЯТЬ НА ПИРАХ, А МОНАХІВ, ЄПІСКОПІВ грецької церкви, о, раби! Там, де честь воїна в тінь поставлена, воєнних перемог не буває. Грецька церква виховувала в Києві не воїна, монаха — людину віддану грецькій церковній політиці.

Ті раби, про яких Тарас Шевченко пише, що вони заснули, мов свиня в калюжі, в своїй неволі, присипляють себе думкою: іншим християнська релігія не шкодить, то й нам — ні. Розплющіть очі, гляньте, два народи — українці і іспанці. У Іспанії християнізм мілітарний, наприклад, у 12 столітті Іспанія має три ордени мілітарного християнізму — орден Калатрава, орден Сантіяго, орден Алкантара. В Україні християнізм затворницький, монастирський. Київ — град монастирів і монахів. Не

воїни-меченосці, а монахи-затворники поповнюють ряди святих...

...15 років киево-печерський монах Василій сидить у темній печері в брудній "власяниці", молиться за спасіння своєї душеньки, відрікся від народу й Вітчизни. Князь Мстислав Святополкович (і про це я вже згадував) 11 серпня 1098 року стрілою вбив у норі монаха Василя. І він (монах Василій) проголошений богоносним святим православія грецької церкви в Україні (Русі). Свята Жана д'Арк — меченосець, святий Василій — відлюдок залюблений у свою мізерну душеньку.

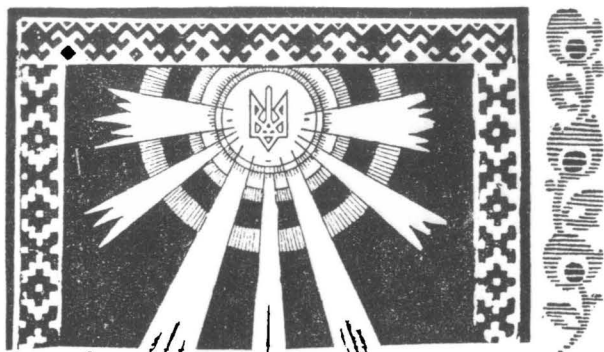
95. 1236 РІК. 10-ГО КВІТНЯ КНЯЗЬ ІЗ'ЯСЛАВ СТАВ ЦАРЕМ УКРАЇНИ (РУСІ). І послав він посла до князя Юрія (у град Володимир) та до інших князів, "просить у них любови і приятельства". Цар України (Русі) просить любови? Хіба любови можна просити? Хіба князі України (Русі) не кажуть: "Царю наш, царю! Ласкай нас, коли є за що. І головинаші з плечей наших здіймай, коли зраду нашу бачиш. Щоб була могутня Україна (Русь), повинен бути могутній володар". Чому князі мають так казати цареві? Тому, що над дітьми України (Русі) повисла петля сплетена у Татарській орді. Щоб петлю мечем розсіюти, треба, щоб кияни так славили своїх царів, як латини імператорів, як араби — Магамета, як перші християни — Христа.

З Візантії (з граду Нікея (Перемоги) прибув до Києва новий грек (митрополит Іосиф). Він у св. Софії казав киянам, щоб вони не дбали про справи землі, сповідалися-калися у гріхах. І сказав він, що треба складати скарби на небі, а не на землі, бо тяжко тим людям, які мають багатство, ввійти у царство Небесне. Хочеш праведно жити — іди в монастир.

96. КАРАКОРУМ. Стоять рядами вози навантажені золотими і срібними виробами, діамантами, слоновими костями, шовковими

стор. 1280.

ТВОРЦІ ФОНДУ
ПОШИРЕННЯ

Рідної Української Національної Віри

(Фонд ОСІДУ Рідної Віри - Основа, яка допомагає втілювати в Українське Життя Світогляд Рідної Української Національної Віри).

ЄДНІСТЬ І СИЛА НАРОДЖУЄТЬСЯ Спільними зусиллями

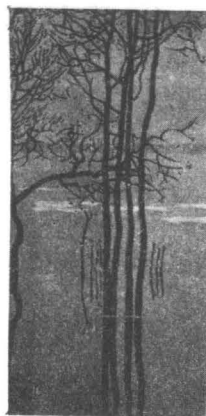
І.Лемішко-5; М.Когут-212; Н.Попов, 5; О.Сахно-60; Рунтато М.Лозовий, 25, Л.Лозова, 6, І.Лозовий-6, А.Лозова-6, М.Міненко-6, С.Юрченко-6, С.Дякун-10, Огній Д.Тищенко-20,

Н.Орлів-40, В.Волян-24, Й.Бабич-12, Б.Коломицький-24, А.Коцан-18, М.Рубан-24, Л.Рубан-6, Святослав Кравець-24, М.Лисенко-6, Ю.Чорний-12, С.Гомула-50,

А.Фень-50, І.Кисіль-10, Веданта Кулевич-50, Мирослав Іваницький-24, Святослава Іваницька-3, Р.Кушніренко-10, М.Коваленко-5, Проф.Володар Мацьків-75, А.Володарчук-45, Л.Дудник-5, Орь Улицький-25, М.Черняк-20, А.Продан-5, Рунтато В.Гайдайчук-10,

С.Арсієнко-1; З.Таран-15, І.Горішній-5, В.Тимошенко-20, І.Павлюк-10, М.Дзюб-15, С.Тхорик-30, Рунтато М.Лозовий-20, М.Свищ-35, П.Дмитренко-10, С.Дякун-50, Д.Шелегон-15, М.Тріска-10, Рунтато В.Гай-

дайчук-5, Т.Тупицький-5, І.Чорний-155, А.Б.Коцан-10, П.Сень-7, І.Шамок-25, П.Надвідний-10, Т.Нарожняк-10,
(продовження буде)

З Новим Роком

Дорогі Побратими і Посестри-вірні Святині Дажбожої! На протязі тисячоліть Оріяна (Україна-Русь) врочисто у Березні місяці відзначала Новий рік, і це припадало десь на 17-20 березня. Новий рік діти стрічали щедрівками, на-

приклад: "Щедрик-щедрівочка, прилетіла ластівочка!" Єреї довгі століття після хрещення настирливо намагалися, щоб Українці стрічали новий рік по-жидівському - восени. Та народ ці поївські накази відкидав.

І щойно в 1721 році кривавий хан Петро 1-й на намовлення архисрея Феофана Прокоповича, який кинув анатему на гетьмана Мазепу, строго заборонив Українцям у березні Новий рік стрічати, і дав наказ жандармам, щоб били тих Українців-хліборобів, які в березні роблять обрядову першу борозну, новий рік починаючи.

І так цим ханом було наказано у січні новий рік зустрічати, і терором змучені українці в січні, під час завірюхи йшли в поле, співаючи: "Щедрівочка, прилетіла ластівочка". 1 березня вірні Рідної Віри стрічають новий рік. Вітаємо всіх з Новим роком!

ШЕВЧЕНКО

Великий Наш Тарасе Григоровичу Шевченку! Ти живий між нами, і як живий з живим, говоримо ми. Ти нам кажеш, що "одурить Саваот візантійський!"

Ти кажеш, звертаючись до Саваота: "Око, око, не дуже бачиш Ти глибоко! , Ти спиш в кивоті". Ти кажеш: "Будем, брате, з багрянниць онучі драти, люльки з кадил закуряти, явленими піч топити. А кропилом будем, брате, Нову хату замітати".

Великий Наш Пророче! Твої Святі Заповіти виконуючи, Тобі віримо, і тому Саваотові візантійському не поклоняємося. Ми сповідую віру в Бога Жраїни (Русі) - Дажбога нашого. Ти, Пророче, писав, що є "Бог Юдеї"; і Ти писав: "О милий Боже Жраїни!". Ти вірив у Бога Жраїни. Твої пророкування здійснилися! Ми, Жраїнці Рідної Віри, віримо в Бога Жраїни, ім'я Йому Дажбог!

ПИТАННЯ І ВІДПОВІДІ

63. "Піп глумливо голосить, що віра Силенкова не є вірою, а патріотизмом. Що сказати?"

— Не можна віруючому казати, що його віра не є вірою. Піп віру Христову принижує, зневажаючи інакшевіруючих. Віруючі в Дажбога кожен віру вважають вірою. Я вірю так, як мені моя душа велить. Почування душі моєї багате на любов до Києва. Що варта та віра в Бога, в якій немає любови до рідного порога?

Чуйте, як віддано і натхненно молиться жид: "Коли забуду тебе, Єрусалиме, нехай праву руку відніме в мене. Нехай язик мій прилипне до гортані моєї, коли я не згадаю тебе, як не поставлю Єрусалиму понад всі радощі мої", (Псалми, 137, 5, 6).

Патріотична Жидівська віра дає жидам духовну насагу, силу, гордість, славу, високу національну означеність. Віра без патріотизму — це мутні слова теологів-безбатченків, які про небесне говорять, а про земне думають.

64. "Якщо жидам славлення Саваота дає силу, то чому нам, українцям, славлення Саваота має відбирати силу?"

— Смішна Ви людина. Жиди славлять Саваота, як вільні люди, а Ви славите Саваота, як раби. Жиди славлять Саваота за те, що Він для них Жидівську віру зберіг. А Ви славите Саваота за те, що Він у Вас Українську віру відібрав. Бачите, справа не в славленні, а в духовно-моральних якостях славлення.

54. "Чому греки-християни кажуть, що тільки їхнє розуміння Бога правильне, а латини-християни — тільки їхнє?"

— Тому, що їхня релігійна культура ознаменована нетерпимістю до інакше-віруючих. Я кажу: монополії на розуміння Бога немає: кожному народові дане право мати рідне розуміння Бога. І нікому не дозволено позбавляти народ цих прав.

"Жидівська Енциклопедія" (1904 р., Нью-Йорк) пише, що "Бог — Датель жидівських законів". Митрополит Іларіон (Огієнко) у книжці "Обожнення людини" (Вінніпег, 1954, стор. 40) пише, що "Біблія" має двох Богів різних за характером: "Старозавіт — ній Єгова був Богом грізним, що наводив страх на людей, стор. 1281

тканинами, мистецькими виробами привезеними з Індії, Персії, Китаю, Закавказзя. Чингіс Хан Октай приймає послів з Візантії, Месопотамії. Татари пильно (вдень і вночі) охороняють свою "матку" (Чингіс Хана). Вони кажуть, що він для них є "кумисом, свіжим джерелом, повітрям, смачною киніною, материнськими ласками,

Пожертви на Поширення Рідної Української Національної Віри, на Будову Святині Матері України на Оріані в США, і річні вкладки члена ОСІДУ Рідної Віри, треба слати на адресу: **RUNVira, 01-018-25,**

**P.O. Box 5172, Station "E"
HAMILTON, ONT. L8S 4L3 CANADA**

На прохання Побратимів, пояснюємо, що моні-ордер чи чек треба виготовляти на таке ім'я й число нашого konta в банку:

RUNVira, 01-018-25,

і слати на адресу нашого Скарбника: Л.Топчан,

**P.O. Box 5172, Station "E",
HAMILTON, ONT. L8S 4L3 CANADA**

ЧИТАЙТЕ

"Самобутню Україну" — Вісник
Українців Рідної Української
Національної Віри!

сонцем".

Юні татари (доньки знатних курултайів) вірять, що Чингіс Хан безсмертний їх, ласкаючи їх. Він одягає їх в одіння найбагатших принцес, ласки їхні чуючи. Він їм дарує корони принцес Індії, Китаю, Персії, Бухари. Уникаючи в історію Чингіс-Ханату, переконуємося, що татари мали завойовницьку мілітарну релігію, і вони ішли за Чингіс Ханом так, як араби за Магаметом.

стор. 1278.

Дорогий Наш Побратим
Боголюб І. Кобець Відійшов
У Зоряне Царство Духа Предків.

9-го січня цього року Побратими і Посестри попрощалися з Побратимом І. Кобцем. Він народився 15 липня 10.917 року Дажбожого. Після війни жив з дружиною Катериною в ДП-таборі в Німеччині. У 51 році прибув до Канади.

Він був одним з Перших, які віддано прийняли в життя науку Учителя Лева Силенка. Він був щирим жертводавцем, мав приємну вдачу.

Загинув у нещасливому автовному випадку. Виконуючи заповіт мужа, поховала його любя дружина Катерина за обрядом Рідної Віри.

Величний обряд поховання здійснили Рунтато Мирослав Ситник спільно з Рунтатом В. Гайдайчуком і Рунтатом С. Яворським. Співав хор Побратимів і Посестер прощальну пісню. Було більше, як 100 осіб присутніх. Поминальний обід відбувся в залі "Канадійського легіону".

Посестра Катерина усім висловила щирю подяку. Склала дар 150 доларів на проповіді вання Рідної Української Національної Віри. Вічна Пам"ять Побратимові І. Кобцеві, відійшовшому в Царство Духа Предків.

стор. 1280.

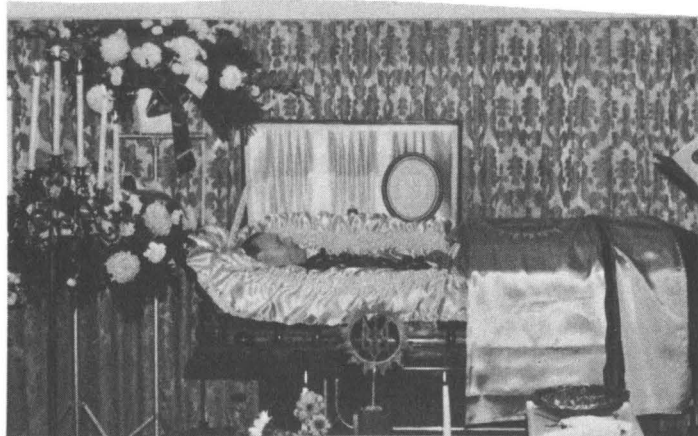
а новозавітний Бог-Отець наш рідний, повний любови, милосердний, чоловіколюбний".

Чи думав митрополит, висловлюючи такі теологічні міркування, що коли він помре, то буде відправлений до Єгови, що "наводить страх на людей", тобто, буде відправлений "на лоно Авраама".

Авраам і Мойсей поклонялися "старо-завітньому Єгові--Богові грізному". І цей "грізний Бог", що наводив страх на людей, був товаришем (другом) пастуха Авраама, і про це я читаю в "Біблії", (Ісая, 41, 8).

59. "Учителю, чи ми, рунвісти, творимо опозицію проти греко-латинського християнства? Не бажаємо з ними співпрацювати? Чи у християнстві все зло?"

-Якщо муж вірно любить жену свою, вважає її розумною і чарівною, то це не значить, що він вороже ставиться до інших жі-

Побратими і Посестри у останню годину прощання з Побратимом І. Кобцем у Ватерфорді, Онтаріо.

нок, не бажає з ними в громаді чи на фабриці співпрацювати? Любить рідну жену, а чужу не ображає, шанує її жіночу гідність.

Бог один: різні розуміння Бога не повинні гнівити віруючих, викликати між ними ворожнечу, війну. Часи кривавих хрестових походів, благословених римськими папами, давно минули.

У християнстві не все зло: але християнство так себе (на протязі віків) запламило неусвітніми жорстокостями, що коли б вдруге прийшов Христос, то він би не хотів бути християнином. Є думка, що сьогоднішнє християнство живе без Христа. Та, не зважаючи на це, в християнстві є багато доброго.

Я вже говорив: немає на світі такої віри, в якій би було все добре, або - все зло. Той, хто в одній вірі бачить все тільки добре, а в іншій - все тільки зло, вважається жорстоко-віруючою людиною. Хто визнає мою науку, той милостиво віруючий",

("Мага Віра", 51: 63, 64, 54, 59).

Щоб Українці не знали, ким і як Вони були закуті в домі неволі, архиєреї приховують від народу страшну історичну дійсність, наприклад:

1. Ні один єпископ не підтримав гетьмана Богдана в його боротьбі проти польських вторжників. У Києві сидів митрополит Сильвестер Косів (ставленик короля Польщі), і славив Польщу, зрадників Кисіля, Вишневецького. І організовував у Києві бунти проти Хмельницького.

2. Хмельницький, значи, що попи стоять по стороні воеводи Кисіля і воеводи Вишневецького-зрадників України-Русі, дав наказ своїй особистій гвардії озброїтися галябардами, на яких ковалі (з дорученням Хмельницького) викарбували слова: "Под Замосцем. Я Богдан Хмельницький... (не виразно), а Ляхам, Жидам і попам Супостатам сим бердишом заграю по їх толстих шиях... (далі не виразно); з книги "Велика Історія України", видання Тиктора.

Бродяга патріарх Паїсій, ставши агентом Московії, їдав у Києві прибуття Хмельницького, щоб його намовити на возз'єднання з Москвою. (Історичні дані широко подані в "Мага Вірі").

3. Ні один єпископ не став по стороні гетьмана Мазепи.

Попи здеморалізовували рабів православ'я, проголосивши анатему Мазепі. Утративши почуття совісті, речуть єреї, що православ'яє жило радіщами, болями і смутками народу. Неправда! Час проявити милосердя до народу.

О, жорстокі, жорстокі, перес-

МУЗЕЙНИЙ ДОКУМЕНТ З ІСТОРІЇ УКРАЇНСЬКИХ ВИЗВОЛЬНИХ ЗМАГАНЬ.

Галябарди прибічної сторожі гетьмана Хмельницького.

О, святий великомученику Іване Гонте! Ти повірив архимандритові Мелхиседеку-Яворському (агентові Катерини 2-ї), і пішов на обід у штаб армії Московської. І був зв'язаний. Катований. І на катування ляхам переданий. Москва всюди пише, що архимандрит Мелхиседек в ім'я православ'я служив цариці Катерині. (У "Мага Вірі" подані документи, як цей архимандрит зрадив Гонту і Залізняка).

НОВИЙ ШЛЯХ - 27 СІЧНЯ 1979

М Е Т А, Грудень 1978

"Ось уже скоро тисяча років Українська Православна Церква жила й живе радіщами та боліла й боліє смутками українського народу. Вона ніколи не була байдужою до всього чим жив, що переживав і до чого стремів наш народ. З власного почину наша Церква була постійно творчою і невід'ємною частиною українського національного організму, творчою дослівно у всіх галузях національного життя."

"Не тільки наближається дві тисячі років від того часу. Наближається і тисячеліття від поширення ласки Різдва і на наш народ. Тільки десять років ділять нас від тисячеліття охрещення Києва, — коли промінь святої зірки зупинився над нашою країною, коли предки наші, що перебували у темряві, побачили світло."

(Тут подані вирізки з газет "Новий Шлях" і "Мета" — це з писань архиєрея Мстислава Скрипника, з США).

У "Мага Вірі" історія України-Русі подана рік за роком; від Олега Віщого до зруйнування Січі Запорізької. Це перша в історії Українська Книга видана без цензорів Візантії, Ватикану, Москви.

ЖОРСТОКІ

станьте ради Христа говорити народові правду! Схаменіться, будьте люди!

Скажіть народові страшну правду про злочини! "Тисячу років Укр. православна церква: хіба можна ту церкву, яка служила катам-ханам, Орди і Московитії звати Українською?! Не москалі, а наші попи Мазепу проклинали, і про це чітко пише "Історія Русов!"

Великодушний Учитель Лев Силенко прийшов сказати святе слово народові! Три рази розпинайте Учителя на хресті, не розіпнете! Римлянин розпнув Христа, а Українець розіпне Диявола! Усміхнеться многотрадна Мати Україна, почувши, що її сини і доньки мають рідну священну книгу "Мага Віру"—свангелію українського пророка посланого народові Господом Богом.

23-26 листопада, 1978 р.

ГОТЕЛЬ „АМЕРИКАНА”

Нью-Йорк, ЗСА

У слідуючому Числі "С.У." ітиме мова про діяльну участь вірних Рідної Віри на СКВУ. Реакції. Роздуми. Відповіді.

Проф. Д-р А.Білецький (Каннектикатський університет, США) і Посестра Поліна Волинець на СКВУ біля головних дверей залі СКВУ репрезентують видання Українців Рідної Української Національної Віри.

Генералові Григоренкові, Надії Світличній, Л.Плюшеві, П.Боровському були подаровані видання "Самобутньої України", дані 5-ть Пропозицій Ради Головного Столу ОСІДУ РУНВіри, які були передані Президії СКВУ, і 300 примірників яких студенти Мирос-

лав Лозовий і Тарас Лозовий роздали Учасникам СКВУ.

І не знати що сталося: учасники СКВУ жваво цікавилися духовною наукою Учителя Лева Силенка. Усі вони вже знають, що є РУНВіра. І дивні були вияви прихильності: "Добру роботу робите. Я симпатизую Вам. Чудово! Але я покищо не можу бути zaangażованим". (продовження в слідуючому числі).

ЧИ ЗНАЄТЕ ВИ, ЧО...

Німці завжди були на першому місці в світі по споживанню пива. Тепер воно поступилося першістю перед кавою: її випивають, наприклад, у ФРН по 155 літрів на душу населення щорічно (пива — лише 148 літрів). В Англії — така ж сама картина: з появою розчинної кави пиву довелося відступити.

Січень — час рубання (січня) лісу. У народі кажуть: «в січні сонце повертає на літо, а зима на мороз». На Україні це найхолодніший місяць, звичайна пересічна температура мінус 6-8 градусів. Дні довшають, яснішають.

700 днів без їжі (в стадії анабіозу) можуть прожити крокодили, жаби — 300 днів. Однак рекорд лишається за черепахами. Вони можуть не їсти близько 6 років.

Бджоли мають п'ять очей. По обох сторонах фасетчасті — складні, а на голові троє простих.

Чотирма очима природа наділила рибу анаблепс. Виринувши на поверхню води, вона може водночас бачити, що робиться в повітрі і на дні.

Спектроскопічні дослідження показали що в людському організмі є різноманітні метали: у серці — мідь, алюміній, залізо; у легенях — мідь, алюміній, титан; у підшлунковій залозі — кобальт, ніпель, свинець; у печінці й нирках — мідь, свинець, срібло; у селезінці — срібло, олово, мідь; у мозку — олово; у щитовидній залозі — олово, срібло, свинець, цинк.

БОЛІ В ЖИВОТІ

Якщо не в усіх, то у переважній більшості з нас боліло у животі. І правда, вважаючи це за дрібницю, ми здебільшого не звертаємось до лікарів, бо у частини людей і справді ці болі проходять самі, без ніякого медичного втручання.

Болі у животі можуть бути ознакою великої кількості хвороб. Цей симптом передусім різноманітним недугам — захворюванням стравоходу, шлунка і дванадцятипалої кишки, печінки і жовчного міхура, підшлункової залози, селезінки, нирок, тонкого і товстого кишечника, органів таза, а іноді легень, серця, хребта тощо. Болі ці своїм місцем, інтенсивністю і характером бувають різними при одних і тих же недугах і водночас однаковими при різних захворюваннях.

Тому-то так важко неспеціалістові розібратися у тій великій кількості причин, що викликають різні. Ясно одно, це ознака хвороби, тому радимо негайно в таких випадках звертатися до лікарів.

Що таке РУНВіра (Рідна Українська Національ - на Віра) проявлена в Науці Учителя Лева Силенка? Які в рідновірів обряди? Яке в них розуміння Єдиного Бога? Які в них погляди на рідну історію, правду, мораль, мудрість? І які в них Святощі, молитви, обряди, закони, заповіді, сь торозуміння? Таких і подібних питань у Вас багато. На всі ці питання матимете відповіді, отримавши від нас такі книжки:

1. Мудрість Української Правди.
2. Що повинен Знати Українець?
3. "Мага Врата" (Лев Силенко).
4. Закони Правильного Життя.
5. Перевтілення.
6. Створення Нового "Я" (Лев Силенко).
7. Діти і Родичі.
8. Світ і Його Таїни.
9. Совість Історичної Науки.
10. Чужі і Рідні Імена. Де ти, наша знать?
11. Діаманти з Храму Світової Історії. (Заратустра, Бог і Біблія. Будда, Бог і Євангелії).
12. Так Говорить Учитель Лев Силенко (про Біблію).
13. "Створення Світу" (Книга Івана Франка).
14. Закони Життя - Рідна Віра.

3 ЛИСТІВ ДО ВИДАВНИЦТВА:

"Прошу прислати 14 книжок, назви яких перелічені в "Самобутній Україні". Знаю, що папір, фарба, друк, праця, асекурована поштова пересилка тепер дорого коштують. Отож, прошу прийняти мій внесок 20 доларів на Розбудову Вашого Видавництва. Жду посилки з книгами." (3 листів)

RUNVIRA

САМОВУТНЯ Україна

„Samobutnia Ukraina”.

A Ukrainian Monthly Magazine.

FOUNDED 1966

P.O. BOX 1174 - WINNIPEG, MAN. CANADA R3C 2Y4

ORIANA, P.O. BOX 147, SPRING GLEN, N.Y., 12483, USA.

Society of the Ukrainian Native Faith

LEV SYLENKO,

Founder and Spiritual Leader

Читає пише:

"Посилаю пожертву (п'ять доларів), цілий рік шлю мені Ваш цінний Часопис. Читаю сам і даю читати сусідам."

Часопис посилаємо кожному, хто повідомляє, що хоче бути нашим Читачем, і щиро дякуємо за пожертви.

Наша Адреса:

"SAMOBUTNIA UKRAINA",
P.O. BOX 3592, STN. "C",
HAMILTON, ONT., CANADA L8N 7M9

Адреси наших представництв:

Box 57, P.O. Station "E",
Montreal, Quebec, Canada, H2T 3A5

Runvira, 116 St. Marks Pl.
New York, N.Y., 10009, USA.

P.O. Box 651, Edmonton,
Alta., T5J 2K8, Canada.

124 W. Granada St., Phoenix,
Arizona, 85003, USA

Box 172, Islington,
Ont., M9A 4X2, Canada

1234 N. Kedzie Ave.,
Chicago, Ill. 60651, USA

P.O. Box 4365, St. E.,
Ottawa, Ont., K1S 5B4, Canada

1911-10 Ave. S., Minneapolis,
Minn., 55404, USA.

Box 745, P.O. Fonthill, Ont.
L0S 1E0, Canada

15338 Lamb St., Fort Lupton,
Colorado, 80621, USA.

40 Highfield Rd., Bolton, Lancs
BL1 - 6EL, Great Britain

P.O. Box 111, Manuka, A.C.T.,
Canberra, 2603, Australia.

P.O. Box 363, Stn "B",
Toronto, Ont., M5T 2W2, Canada

P.O. Box 141, Sunnybank,
Brisbane, QLD., Australia, 4109

P.O. Box 49585, Barrington Stn.,
Los Angeles, CA., 90049, USA

Дорогі Читачі!

Просимо повідомляти нас, коли те чи інше число "Самобутньої України" Вам пошта не доручила, щоб ми могли Вам прислати повторно, дякуватимемо за співпрацю!

